

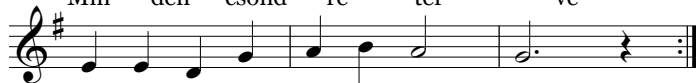
147. Itt az Isten köztünk

Joachim Neander
(1650–1680)

Itt az Is - ten köz - tünk,
Szent a je - len - lé - te,

Hón i - mád - va, fél - ve,
Min - den csönd - re tér - ve

Jer - tek, já - rul - junk e - lé - be.
Hull - jon, ím, e - lőt - te térd - re.

Ki a - hol Ró - la szól, Meg - a - láz - va

is - mét Ad - ja át a szí - vét!

2. Itt az Isten köztünk, Kit ha éj, ha nap jár, Szent kerubok népe szolgál. „Szent, szent” – zengve zengi Angyalok imája, Hogyha ezt a fényt imádja. Halld, Urunk, Hódolunk, Mi is, kicsiny néped Áldozunk tenéked.

3. Elvetjük magunktól Mind, ami hiúság, Mit a föld, múltó gyönyört ad. Itt a terv, a szándék, Egész testünk, lelkünk, Mindent szent kezedbe tettünk. Légy Te, csak Egymagad Istenünk, Királyunk, Téged kell imádnunk!

4. Át- meg átjársz mindent. Legdicsőbb sugárid Árasszad reám halálig! Mint a kis virágnak Kelyhe is kitárul, Csendben él a nap-sugárbul, Úgy viszem Bús szívem, Kérve fényed árját: Ó, egészen járj át!

5. Jöjj, lakozzál bennem, Hadd legyen már itt lenn Boldog templomoddá testem! Jöjj, ki oly közel vagy, Dicsőülj meg bennem, Hogy téged imádjon lelkem! S hol vagyok, Itt vagy ott, Mindig látva téged, Ó, hadd hajtok térdet!

Gerhard Tersteegen (1697–1769) – Dr. Thaly Lóránt (1874–1940)